

ת"פ 23322/02/16 - מדינת ישראל נגד דניאל יוסף בן אל, נאור אגבבה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 23322-02-16 מדינת ישראל נ' בן אל ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אטיה וחבר

נגד
הנאשמים 1. דניאל יוסף בן אל
ע"י ב"כ עו"ד ויצמן
2. נאור אגבבה
ע"י ב"כ עו"ד פלש - שם-טוב

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 12.12.16 הודה הנאשם 2 והורשע בעבירה של מסחר, החזקה והפצת חומר אסור, לפי סעיף 7 (א) (1) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013 [להלן - החוק]. הנאשם 2 צירף את ת"פ 43516-01-16 בו הורשע לפי כתב אישום מתוקן בעבירה נוספת מאותו סוג.
 2. ביום 7.2.17 הודה גם הנאשם 1 והורשע בעבירה זו.
 3. בעניינו של הנאשם 1 התקבלו תסקיר שירות המבחן מיום 25.6.17 וחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 26.6.17, אביו העיד לעונש ביום 20.11.17 והתקבלו מכתבי המלצה ממעסיקיו [נע/2].
 4. בעניינו של הנאשם 2 התקבלו גיליון מרשם פלילי [תע/1] ותלושי שכר [נע/1].
 5. ביום 20.11.17 נשמעו טיעוני הצדדים:
- בעניין הנאשם 1 עתרה התביעה לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות ולענישה נלווית, וההגנה עתרה עתרה לעונש שיקומי של של"צ ומאסר מותנה;
- בעניין הנאשם 2 עתרה התביעה לעשרים חודשי מאסר ולענישה נלווית, וההגנה עתרה לעונש עיקרי של מאסר בעבודות שירות;

מעשי הנאשמים:

עמוד 1

1. AB-Pinaca [להלן - החומר] הוא קנבואיד סינטטי שמופיע במגוון שמות-רחוב, כגון "נייס גאי". החומר הוכרז כ"חומר מסכּן" ביום 7.10.13, וביום 7.8.14 כבר נכלל בתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים וכך 'שודרג' במעמדו, לסם מסוכן.
2. ביום 4.3.14 נתפסו שני הנאשמים, כשבקטנועיהם חומר, במטרה למכור אותו: הנאשם 1 החזיק 40 שקיות מהחומר, והנאשם 2 החזיק 99 שקיות מהחומר.
3. ביום 28.4.14, כחלק מפעילות מבצעית, התקשר שוטר למספר טלפון והזמין משלוח של "נייס גאי" לכתובת בכפר-סבא. לאחר דקות ספורות התקשר הנאשם 2 לשוטר, תיאם עמו את מסירת החומר, והגיע למקום המפגש. הנאשם מכר לשוטר ארבע שקיות חומר תמורת 240 ₪, ובקטנוע עמו הגיע למקום נמצאו עוד 13 אריזות ובהן החומר.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש ההולמים:

1. מעשי העבירה של הנאשם 2 בוצעו בהפרשי זמן ומקום, ולכן ייקבעו מתחמי ענישה נפרדים. גם-אם היית קובע כי שני מעשיו של הנאשם הם אירוע עבירה אחד, לא היה בכך כדי להקל-בהכרח עם הנאשם בקביעת מתחם העונש ההולם: מקום שאירוע אחד כולל מספר "מעשים", התקרה העליונה במתחם הענישה הפוטנציאלי תיקבע לפי הצטברות עונשי המקסימום בכל אחד מה"מעשים" הכלולים ב"אירוע" [ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מ.י. (2016), בדברי הנ' נאור; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ.י. (2014), פסקה 9 לדברי הש' ברק-ארז].
2. הערכים המוגנים בעבירה זו נלמדים מסעיף 1 לחוק, בו מוגדר חומר מסכן כחומר שהשימוש בו "עלול להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור, בביטחוננו או בבריאותו, בדרך הדומה לפגיעה הנגרמת כתוצאה מהשימוש בסם מסוכן". לענייננו, הערך העיקרי שנפגע הוא שמירת החיים והבריאות - כפי שכבר נאמר לא-פעם בפסיקה, הפצתם של סמי רחוב או "סמי מעבדה" כרוכה בפוטנציאל נזק חמור מאוד, שכן לא ניתן לדעת אילו רעלים וחומרים מסוכנים כלולים במרקחת האסורה. פגיעתם של חומרים אלו בציבור רעה, ולעניין החומר בו עסקינן, לא ארכו הימים והוא סווג כסם מסוכן.
3. הנאשמים פגעו בערך המוגן באופן חמור, משבוצעו העבירות באופן הקרוב לסחר ממש, בהיותם בדרכם להפצת החומר ללקוחות, כשהם נושאים עמם מספר רב של אריזות החומר. הנאשם 2 אף עבר את הגבול לסחר ממש, במכירתו לשוטר.
4. העבירות היו מתוכננות; הנזק הפוטנציאלי חמור, ורק עקב פעולת המשטרה ולכידתם של הנאשמים לא התמש נזק קונקרטי; הנאשמים ביצעו את העבירות למטרת בצע - להשגת רווחים קלים ומהירים [מתוך התסקירים].
5. הענישה הנוהגת מגוונת למדי, אך סקירת הפסיקה מעלה כי ככלל נקבעים מתחמי ענישה בתחומי המאסר, בין בעבודות שירות ובין כליאה, באופן זה שמדיניותה המחמירה של הפסיקה הולמת את חומרת הנזקים הנלווים להחזקה ולהפצה של חומרים אלו (וראו ת"פ 13793-08-15 מ.י. נ' מלול (2017), ת"פ 2744-09-14 מ.י. נ' בן דוד (2017), ת"פ 58372-12-14 משטרת ישראל נ' ציקואשוילי (2015), שבכולם סקירות פסיקה

מקיפות).

6. בקביעת המתחמים אתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, במדיניות הענישה הנוהגת, ובכך שמדובר בעבירת עוון שעונשה המקסימאלי עד שלוש שנות מאסר.
7. ההפרש בכמויות החומר מצדיק אבחנת-מה, אך לא יותר מכך, לנוכח טיב הפעילות המסחרית והאקראיות של נקודת הזמן בה נעצרו הנאשמים; מעשה המכירה של הנאשם 2 יצדיק קביעת מתחם מחמיר יותר, משנוסף על עצם ההחזקה המסחרית, ועל-אף הכמות הקטנה יותר של האריזות שנתפסו בחזקתו.
8. ואלו הם המתחמים ההולמים, בהתייחס לעונש העיקרי:
לנאשם 1, בגין החזקת 40 אריזות חומר - מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר;
לנאשם 2, בגין החזקת 99 אריזות חומר - מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. עם-זאת, קצהו העליון של המתחם יעמוד על 12 חודשי מאסר, כעתירת התביעה;
לנאשם 2, בגין החזקה ומכירה - ששה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. עם-זאת, קצהו העליון של המתחם יעמוד על 12 חודשי מאסר, כעתירת התביעה;

נסיבות אישיות של הנאשם 1 - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1994, כבן 23 כיום, בקשר זוגי יציב, עובד בשליחויות, וקודם לכן עבד בעבודות לא-מקצועיות אחרות. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, הוא סיים 12 שנות לימוד אך הופטר משירות צבאי על-רקע מצוקה כלכלית של המשפחה, שחייבה אותו לצאת לעבודה.
2. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו ההסתבכות הפלילית היחידה בחייו.
3. הנאשם ייחס את ביצוע העבירה לרצונו ברווח קל ומהיר, וכיום הוא מתבייש ומתחרט על המעשה.
4. שירות המבחן מצא כי הנאשם הוא צעיר שאישיותו אינה מגובשת עדיין, שנוטה להתנהלות אימפולסיבית ושאינו בשל דיו לבחון התנהלותו באופן ביקורתי ומעמיק. מנגד מציין השירות את התמודדותו של הנאשם עם תנאי מצוקה ללא הסתבכויות אחרות; את קבלת האחריות והחרטה; את הניקיון מסמים; את דאגת הנאשם למשפחתו - שמגלה מצידה דאגה, ערה לחומרת המעשה, ותומכת בנאשם [עדות האב לעונש]; ואף את השפעתו המרתיע של ההליך הפלילי. על-אלה יש להוסיף את התמדתו של הנאשם בעבודה, בה הוא מגלה אחריות ויחס נאות לזולת [מכתבי מעסיקים נע/2].
5. השירות מסכם בהמלצה על ענישה קונקרטיית של עבודות שירות, שתמחיש לנאשם את משמעות מעשיו. הנאשם אינו מעוניין בטיפול ולכן נמנע השירות מהמלצה טיפולית.
6. הנאשם עתיד להינזק מעונש מאסר, ולו בעבודות שירות, וקטיעת הרצף התעסוקתי של הנאשם עלולה להשיג תוצאה לא-רצויה של ערעור חייו של הנאשם. עם-זאת, מאסר קצר לריצויו בעבודות שירות לא יגרור עמו

תוצאות-לוואי אלו.

7. לזכות הנאשם יעמדו במלוא תוקפם הודאתו, היעדרו של עבר פלילי, נטילת האחריות הכנה, גדילתו בתנאי מצוקה כלכלית, וחלוף הזמן הניכר מעת ביצוע העבירה. אלו ודאי שיצדיקו את העמדת העונש בתחתית המתחם.
8. מטעמי שיקום ולנוכח ניקיונו של הנאשם מסמים, כמו-גם חלוף הזמן מביצוע העבירה, לא ייפסל הנאשם מלנהוג. כענישה קונקרטיה נוספת אחייב את הנאשם בקנס, אך זה יהא מתון ביותר, לנוכח מצבו הכלכלי הדחוק. לתוספת הרתעה יוטלו עונשי מאסר מותנה, התחייבות ופסילה מותנית.

נסיבות אישיות של הנאשם 2 - קביעת העונש במתחמים:

1. אקדים ואבהיר, שאין כל קשר בין מעשי הנאשם 1 ומעשי הנאשם 2, ולא ניתן לגזור את עונשו של האחד מעונשו של השני כדין שותפים למעשה.
2. הנאשם יליד 1993, כבן 23 כיום, רווק המתגורר בבית אמו ועובד בשליחויות. אביו של הנאשם נפטר כשהיה בן שנה, והוא גודל על-ידי אמו לבדה. המשפחה חוותה אסון נוסף בילדותו של הנאשם, כשאחד מאחיו טבע למוות. הנאשם לא הסתגל למערכת החינוך ונשר ממנה, ולא גויס לצה"ל בשל עברו הפלילי.
3. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, על-אף גילו הצעיר: בשנים 2009-2011 עבר עבירות סמים, בגין נדון בבית המשפט לנוער לעונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית; בשנת 2015 עבר שוב עבירות סמים (מאחרות למעשים דנן), ובגין נדון ל-11 חודשי מאסר ולענישה נלווית.
4. שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו נוטל אחריות ממשית על מעשיו. הנאשם מתנהל באופן לא-אחראי, מתקשה לכבד גבולות, מכחיש את קיומה של בעייתיות במעשיו ובתפיסותיו, ומעורה בחברה שולית. הנאשם תופס עצמו כקורבן, אינו נרתם לניסיונות טיפול, ואינו מגלה מוטיבציה לשינוי מצבו. השירות אינו מציע אפוא כל דרך טיפולית בעניינו.
5. אין ספק שהנאשם עתיד להינזק מעונש של מאסר בכליאה, אך בהיות המאסר שאטיל השלישי בחייו הקצרים, אין מדובר בנזק החמור-במיוחד שנלווה למאסר ראשון.
6. לחובת הנאשם יעמדו נתונים אלו: היעדרן של נטילת אחריות וחרטה לאמיתן, עברו הפלילי, העובדה שחזר לבצע עבירה דומה זמן קצר מאוד לאחר שנעצר ושוחרר, וההסתבכות המאוחרת בעבירות סמים חמורות. עוד אקח בחשבון את ריצויו של עונש מאסר בגין עבירות מאוחרות.
7. לזכות הנאשם יעמדו הודאתו, נסיבות ילדותו ונערותו הקשות, התמדתו בעבודתו האחרונה [נע/1] וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.
8. בשקלולם של הנתונים, ותוך הדגשת-יתר של גילו הצעיר, ימוקם עונשו של הנאשם סמוך לשליש התחתון של כל מתחם. העונש יוטל כאחד, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרתו של מכלול המעשים לבין אורך תקופת

המאסר.

9. באין מנוס מעונש מאסר, אמנע מהשתת קנס שהנאשם לא יוכל לעמוד בו ושיוביל להארכת המאסר. טיב מעשי העבירה, לרבות השימוש בקטנוע לביצועם, יחד עם היעדרו של אופק שיקומי, מחייבים את פסילת רישונו של הנאשם מלנהוג.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות החל מיום 24.12.17 בבית אבות משען חולון. הממונה על עבודות השירות יוכל לקבוע מועד או מקום עבודה אחר לפי שיקוליו. אני מתיר לממונה לערוך לנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה, או הממונים במקום העבודה, או שימוש בסמים, או ניסיון להטות תוצאותיה של בדיקת סמים, יובילו להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה על החוק הנ"ל או עבירת סמים שהיא פשע;

ג. קנס בסך 500 ₪, שישולם עד ליום 1.1.18, או חמישה ימי מאסר תמורתו;

ד. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה על החוק הנ"ל או עבירת סמים שהיא פשע. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ה. שישה חודשי פסילה על-תנאי למשך שנתיים מהיום;

ו. קטנוע מס' 7050314 יחולט;

לנאשם 2:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ככל שהיו, בתיק דנן ובתיק הצירוף;

ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה על החוק הנ"ל או עבירת

סמים שהיא פשע;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה על החוק הנ"ל או עבירת סמים שהיא פשע. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. 12 חודשי פסילה, מיום שחרורו, מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג;

ה. שישה חודשי פסילה על-תנאי למשך שנתיים מיום תום הפסילה בפועל;

ו. קטנוע מס' 8789267 יחולט;

הוראות נלוות:

א. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעה בלבד של שירות המבחן;

ב. התביעה תגיש בהקדם הודעה בדבר ימי מעצרו של הנאשם 2, ככל שהיו, וכן טפסי חילוט;

ג. החומר יושמד. כל מוצג אחר שלא הוריתי מה ייעשה בו, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ד. ככל שקיימים פיקדונות בתיקים הקשורים לתיק זה או לתיק הצירוף, לרבות בתחנת משטרה: פיקדונות מטעם הנאשם 1 יושבו למפקידים; פיקדונות מטעם הנאשם 2 יושבו למפקידים לאחר קבלת אישור כניסה לכלא;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ח, 27 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.